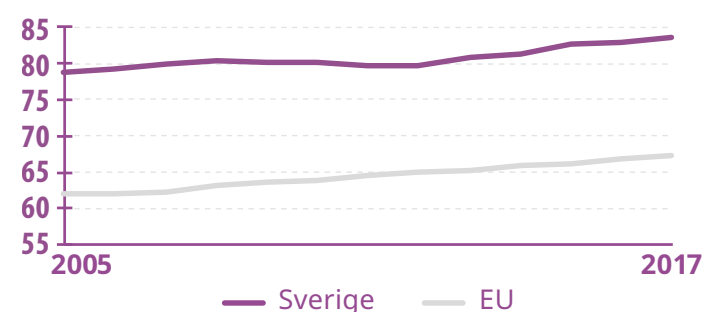

Med **83,6 av 100 poäng** ligger Sverige etta i EU i jämställdhetsindexet. Mellan 2005 och 2017 ökade Sveriges poäng med 4,8 (+ 1 poäng sedan 2015) och Sverige ligger 16,2 poäng över genomsnittet i EU. Trots att Sverige gör långsammare framsteg mot jämställdhet än andra EU-medlemsstater har landet behållit sin placering sedan 2005.

Sverige har de högsta poängen på områdena hälsa (94,7 poäng) och tid (90,1 poäng). Jämställdhetsbristerna är som mest uttalade på området kunskap (73,8 poäng). Mellan 2005 och 2017 förbättrades poängen på samtliga områden. De största förbättringarna finns på områdena makt (+ 9,3 poäng) och kunskap (+ 5,7 poäng). Sverige gjorde långsammast framsteg på områdena tid (+ 0,5 poäng) och pengar (+ 2,7 poäng).

Mellan 2005 och 2017 förbättrade Sverige sina indexvärden. Under denna period hade Sverige högre poäng än EU som helhet, men förbättrades långsammare. Klyftan mellan Sverige och EU har minskat med tiden.

Klyftan har minskat mellan Sverige och EU-genomsnittet

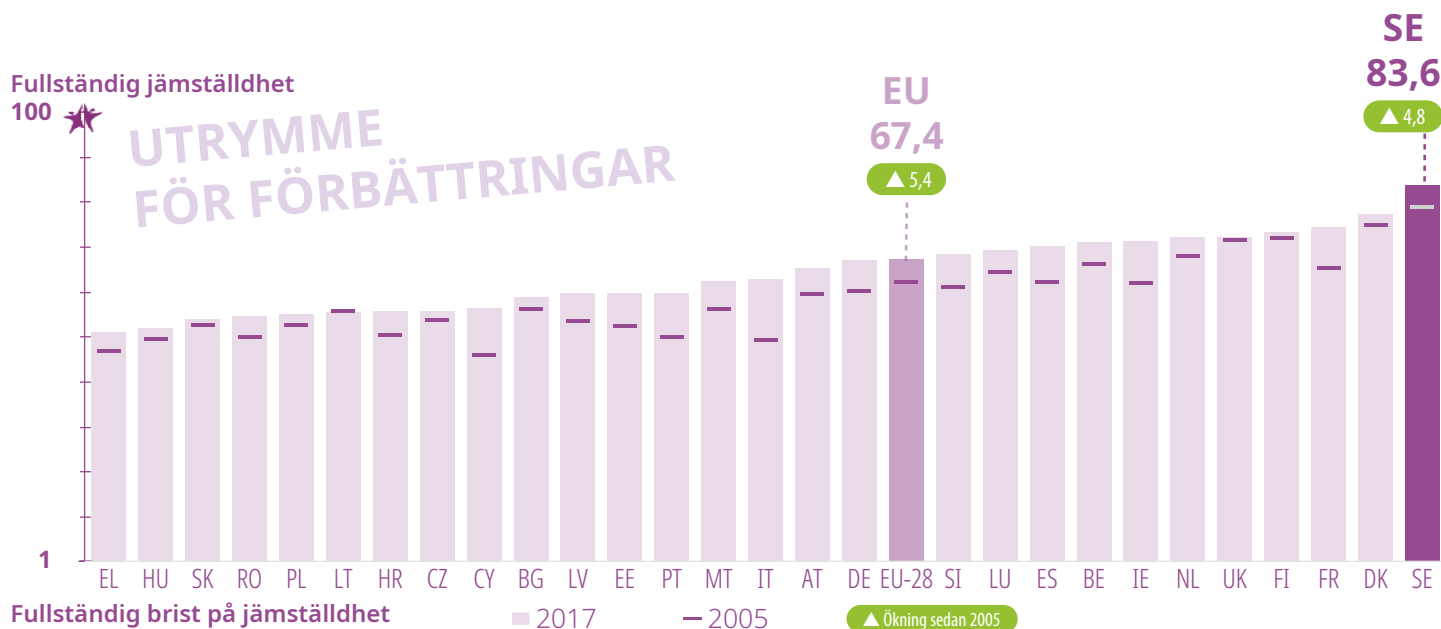

Varje år mäter vi EU:s medlemsstater och EU som helhet för att se hur långt de har kvar till att uppnå jämställdhet. I indexet används en skala från 1 till 100, där 1 står för fullständig brist på jämställdhet och 100 för fullständig jämställdhet.

Poängvärdena bygger på klyftorna mellan kvinnor och män och på resultatnivåer på sex huvudområden: arbete, pengar, kunskap, tid, makt och hälsa. Ytterligare två områden är integrerade i indexet men påverkar inte slutpoängen. Området överlappande brist på jämställdhet markerar hur jämställdhetsbrister kommer till uttryck i kombination med ålder, funktionsnedsättning, födelseland, utbildning och familjetyp. Området våld mot kvinnor mäter och analyserar kvinnors erfarenheter av våld.

Jämställdhetsindexet 2019 ger en snabbinsikt i indexpoängen men innehåller dessutom ett tematiskt fokus på balans mellan arbete och privatliv.

Poäng i jämställdhetsindexet för EU:s medlemsstater, 2005 och 2017

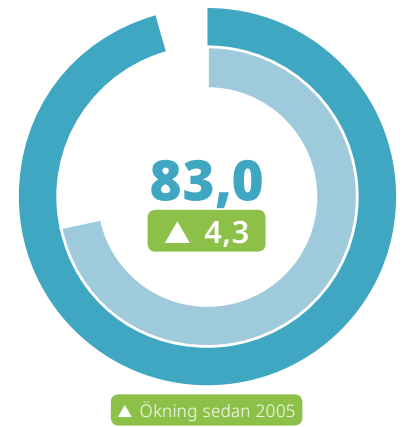
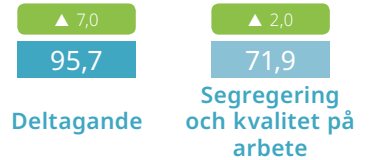

Arbete

Sveriges poäng på området arbete är 83,0, vilket är ett framsteg på 4,3 poäng sedan 2005 (+ 0,4 poäng sedan 2015), då både kvinnor och män deltar mer i sysselsättning. Sverige ligger etta i EU på området arbete.

Sysselsättningsgraden (för personer i åldern 20–64) är 80 procent för kvinnor jämfört med 85 procent för män. Med en total sysselsättningsgrad på 83 procent har Sverige lyckats nå sitt nationella EU 2020-mål på 80 procent sysselsättning. Sysselsättningsgraden uttryckt i heltidsekvivalenter steg från 48 procent till 59 procent för kvinnor och från 59 procent till 66 procent för män mellan 2005 och 2017, vilket gör att könsskillnaden minskar (från 12 till 8 procentenheter). Skillnaden är större mellan kvinnor och män hos par med barn (13 procentenheter), medan det inte finns någon skillnad alls mellan kvinnor och män hos par utan barn. Omkring 36 procent av kvinnorna arbetar deltid, jämfört med 16 procent av männen. I genomsnitt arbetar kvinnorna 35 timmar i veckan och männen 38.

Den ojämna koncentrationen av kvinnor och män i olika sektorer på arbetsmarknaden är fortfarande ett problem: 43 procent av kvinnorna arbetar med utbildning, hälso- och sjukvård och socialt arbete, jämfört med 12 procent av männen. Färre kvinnor (8 procent) än män (36 procent) arbetar inom naturvetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik (STEM-yrken).

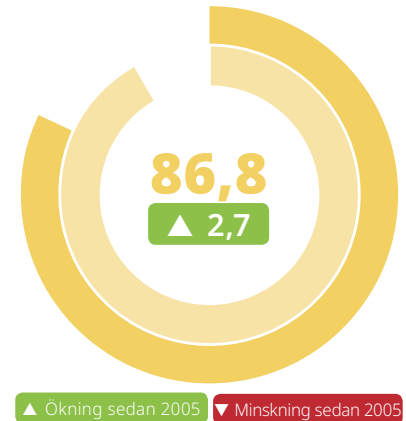
Pengar

Sveriges poäng på området pengar är 86,8, vilket är ett framsteg på 2,7 poäng sedan 2005 (- 0,7 poäng sedan 2015), med förbättrad ekonomisk situation för kvinnor och män men ökad fattigdom och ojämlikhet sett till välståndsfördelning. Sverige ligger på femte plats i EU på området pengar.

Även om den genomsnittliga månadsinkomsten ökade för kvinnor och män (+ 18 procent för båda) mellan 2006 och 2014, så kvarstår könsskillnaden: kvinnor tjänar 15 procent mindre än män. Bland par med barn tjänar kvinnor 28 procent mindre än män (24 procent mindre för kvinnor i par utan barn).

Risken för fattigdom ökade från 2005 till 2017: 16 procent av kvinnorna (+ 6 procentenheter) och 15 procent av männen (+ 6 procentenheter) är riskutsatta. De som har den högsta fattigdomsriskerna är ensamstående föräldrar (34 procent), kvinnor och män födda utanför Sverige (32 procent) och kvinnor och män med funktionsnedsättning (31 respektive 34 procent).

Ojämlikheterna i inkomstfördelningen ökade bland både kvinnor och män mellan 2005 och 2017. Kvinnor tjänar i genomsnitt 87 cent för varje euro en man tjänar per timme, vilket ger en löneklyfta på 13 procent mellan kvinnor och män. Pensionsklyftan mellan könen är 26 procent.

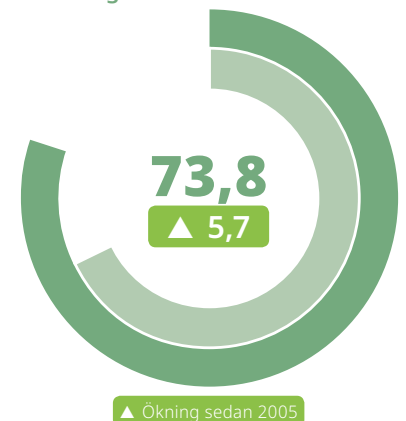

Kunskap

Sveriges poäng på området kunskap är 73,8, vilket är ett framsteg på 5,7 poäng sedan 2005 (+ 1 poäng). Sverige går framåt mer än dubbelt så snabbt som EU som helhet (+ 2,7 poäng) på det här området. Sverige ligger etta i EU på området kunskap. Det finns förbättringar på underområdena nivå och deltagande samt segregation.

Andelen kvinnor med högskoleexamen ökade i snabbare takt än andelen män mellan 2005 och 2017, vilket ökade könsklyftan (från 8 till 11 procentenheter). Omkring 40 procent av kvinnorna har högskoleexamen, att jämföras med 29 procent av männen (29 procent och 21 procent 2005). Könsklyftan är bredare bland ensamstående föräldrar (17 procentenheter), mellan kvinnor och män i par med barn (14 procentenheter) och inom åldersgruppen 25–49 (14 procentenheter). Sverige har klarat sitt nationella EU-mål för 2020, att 45–50 procent i åldersgruppen 30–34 ska ha högskoleutbildning. Graden just nu är 52 procent (med 59 procent för kvinnor och 45 procent för män). Deltagandet i livslångt lärande ökade för både kvinnor (från 31 procent till 41 procent) och män (från 23 procent till 29 procent) mellan 2005 och 2017.

Den ojämna koncentrationen av kvinnor och män på olika studieområden inom den högre utbildningen är fortfarande en utmaning för Sverige. Omkring 54 procent av de kvinnliga studenterna studerar utbildning, hälsa och välfärd, eller humaniora och konstnärlig utbildning, jämfört med 30 procent av de manliga studenterna.

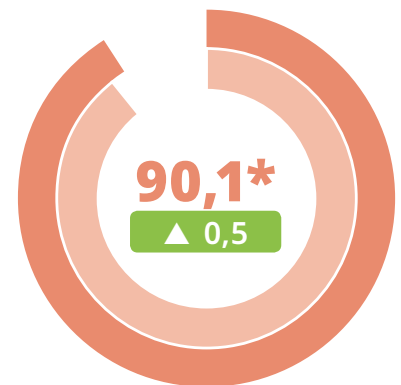

Tid

Sveriges poäng på området tid har inte ändrats sedan den senaste upplagan av indexet, eftersom det inte finns nya uppgifter tillgängliga. Nästa uppgiftsuppdatering för detta område väntas komma 2021. Om det oftare kom uppgifter om tidsanvändning skulle det bli lättare att följa framstegen på området.

På området tid är Sveriges poäng 90,1, en bra bit över EU-genomsnittsvärdet på 65,7. Jämställdhetsbristerna har sedan 2005 minskat sett till tidsuppdelning för omsorgsansvar, och har ökat lätt på underområdet social verksamhet. Även om kvinnor tar mer ansvar för familjeomsorg, är könsskillnaden mycket mindre än i någon annan EU-medlemsstat (3 procentenheter). Totalt sköter 30 procent av kvinnorna om och fostrar familjemedlemmar minst en timme om dagen, jämfört med 27 procent av männen. Dessa andelar är högre bland kvinnor (93 procent) och män (86 procent) hos par med barn. Fler kvinnor (74 procent) än män (56 procent) lagar mat och sköter hushållsarbete minst en timme om dagen.

En lägre andel kvinnor (51 procent) än män (55 procent) deltar i idrotts-, kultur- och fritidsaktiviteter utanför hemmet. Liknande andelar kvinnor (27 procent) och män (30 procent) sysslar med frivilligverksamhet eller välgörenhet.

▲ Ökning sedan 2005 ▼ Minskning sedan 2005

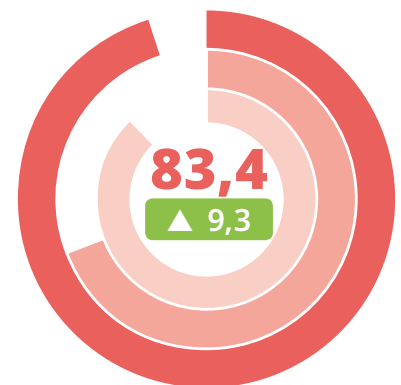
* Poängen inte uppdaterade sedan 2017 års upplaga.

Makt

Sveriges poäng på området makt är 83,4, vilket är ett framsteg på 9,3 poäng sedan 2005 (+ 3,9 poäng sedan 2015). Det är det högsta värdet för makt i EU. Sverige har förbättrat sina poäng på alla underområdena, med betydande framsteg på ekonomiskt beslutsfattande.

Andelen kvinnliga ministrar är 52 procent 2018, att jämföras med 42 procent 2005. Det finns också något fler kvinnor i de regionala församlingarna (47 procent). Andelen kvinnor bland riksdagsledamöterna har minskat något (från 47 procent till 46 procent).

Det ekonomiska inflytandet är det enda underområdet av makt där Sverige inte är högst i EU utan näst högst. Framstegen inom ekonomiskt beslutsfattande drivs fram av andelen kvinnor i styrelserna för de största börsnoterade bolagen, en andel som steg från 24 procent till 36 procent mellan 2005 och 2018. Andelen kvinnor i centralbankens styrelse har också ökat (från 30 procent till 35 procent) under samma tidsperiod. På underområdet socialt inflytande utgör kvinnorna 57 procent av forskningsfinansieringsorganisationernas styrelser, 56 procent av de offentligt ägda utsändningsorganisationerna och 49 procent av styrelseledamöterna i de nationella olympiska idrottsorganisationernas högsta beslutsorgan. Detta gör Sverige till den mest jämställda medlemsstaten på underområdet socialt inflytande.

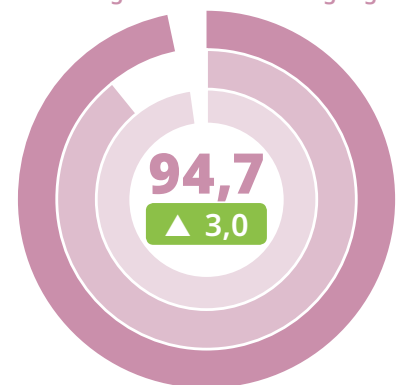
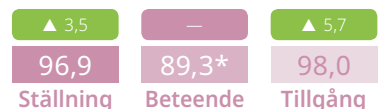
▲ Ökning sedan 2005

Hälsa

Sveriges poäng på området hälsa är 94,7, vilket är ett framsteg på 3,0 poäng sedan 2005 (+ 0,6 poäng sedan 2015). Det finns förbättringar både sett till underområdena ställning och tillgång till hälsovård (för underområdet hälsobeteende saknas nya uppgifter). Sverige har den högsta hälsopoängen i EU.

Den egenuppfattade goda hälsan ökade för kvinnor (från 73 procent till 75 procent) och minskade något för män (från 79 procent till 78 procent) mellan 2005 och 2017. Tillfredsställelsen med hälsan ökar med en persons utbildningsnivå och minskar proportionellt med åldern. Könsskillnaden är större mellan ensamstående föräldrar (14 procentenheter) och kvinnor och män födda utanför Sverige men inom EU (12 procentenheter). Både den förväntade livslängden och antalet friska livsår ökade i Sverige mellan 2005 och 2016. Kvinnor lever i genomsnitt tre år längre än män (84 år respektive 81 år). Både kvinnor och män får 73 års friskt liv.

Sverige har blivit avsevärt bättre på tillräcklig tillgång till hälso- och sjukvård. Endast 5 procent av kvinnorna och 3 procent av männen rapporterar ej tillgodosedda medicinska behov (jämfört med 16 procent och 14 procent 2005). Omkring 3 procent av kvinnor och män rapporterar ej tillgodosedda behov av tandundersökningar (jämfört med 13 procent för båda 2005). Kvinnor och män med funktionsnedsättning rapporterar högre behov av hälso- och sjukvård (12 procent och 15 procent) än kvinnor och män utan funktionsnedsättning (6 procent för båda).

▲ Ökning sedan 2005

* Poängen inte uppdaterad sedan 2017 års upplaga.

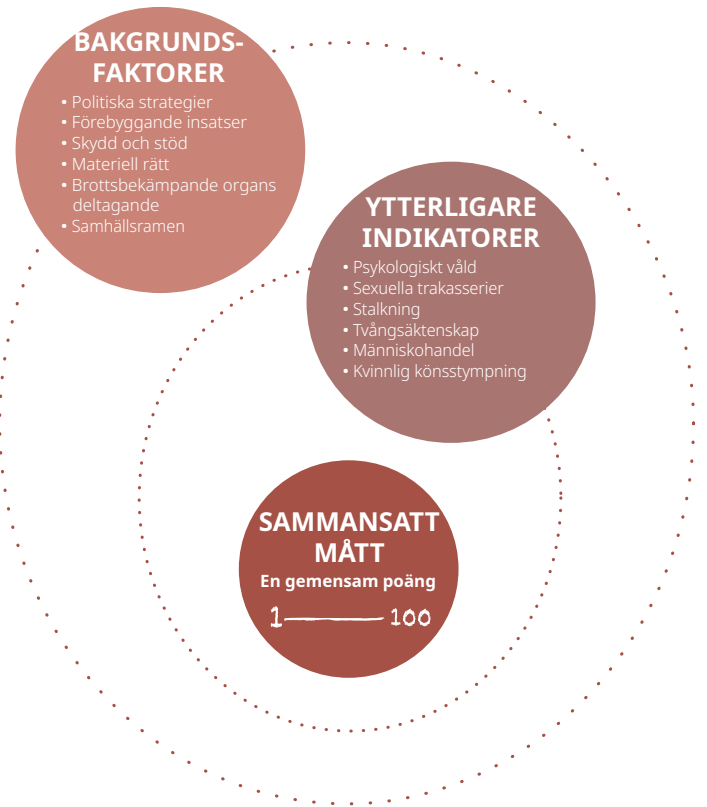
Våld

Våld mot kvinnor är både en konsekvens av och en orsak till ihållande jämställdhetsbrister på områdena arbete, hälsa, pengar, makt, kunskap och tid. Till skillnad från de andra domänerna är området våld inte ett mått på skillnader mellan kvinnors och mäns situationer, utan en undersökning av kvinnors erfarenheter av våld. Av den anledningen finns området våld inte med i beräkningarna av jämställdhetsindexet. I stället beräknas det som ett separat sammansatt mått av tre aspekter: prevalens, allvarlighetsgrad och rapportering av våld mot kvinnor. Beräkningen av värden byggde på resultaten av uppgifter från 2014 års undersökning vid Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter. Sedan dess har det inte utförts någon EU-omfattande undersökning om könsrelaterat våld. Tills nästa undersökning är slutförd kan inte poängen uppdateras.

Sverige undertecknade och ratificerade Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet (Istanbulkonventionen) i juli 2014.

På området våld presenteras uppdaterade uppgifter om tre ytterligare indikatorer för att bevaka mord på kvinnor, kvinnlig könsstympning och människohandel. Alla medlemsstater samlar dock inte in sådana uppgifter och det är nödvändigt att förbättra uppgiftsinsamlingen.

Sverige tillhandahåller inte uppgifter om kvinnliga offer för överlagt mord utfört av en intim partner eller familjemedlem. EIGE:s uppskattningar visar att 3 procent till 19 procent av 54 409 flickor (i den bosatta migrantbefolkningen) löper risk att utsättas för kvinnlig könsstympning. Statistik om människohandel finns insamlad och rapporterad. Det fanns tre registrerade kvinnliga offer för människohandel 2016. Det är nödvändigt med jämförbara uppgifter, uppdelade efter kön, för att ta fram EU-omfattande strategier

om hur man förebygger och utrotar våld mot kvinnor i alla medlemsstaterna.

Tematiskt fokus på balans mellan arbetsliv och privatliv

Jämställdhetsindex 2019 är fokuserat på balans mellan arbetsliv och privatliv – en fråga som har hög politisk betydelse i EU. Förutom de indikatorer för balans mellan arbetsliv och privatliv som finns med i indexet (t.ex. på områdena arbete, tid och kunskap), så presenteras i det tematiska fokuset ytterligare indikatorer – en resultatavla över balans mellan arbetsliv och privatliv. Resultatavlan skär igenom tre breda områden: avlönat arbete, oavlönat arbete (omsorg) samt utbildning. Där presenteras 15 indikatorer på sex särskilda problemområden: föräldraledighetspolitik, barnomsorg och barnomsorgstjänster, informell omsorg för äldre och för personer med funktionsnedsättning samt långtidsvård, transport och infrastruktur, flexibla arbetsformer och livslångt lärande.

Föräldraledighetspolitik

Föräldraledighet hjälper föräldrar att skapa balans mellan sina omsorgsuppgifter och arbetslivet. Det är dock ofta inte tillgängligt för potentiella föräldrar eftersom det finns kriterier för när de är aktuella för det: t.ex. om man förvärvsarbetar, om man är anställd eller egenföretagare, i vilken sektor man arbetar, hur länge man har arbetat, eller att ledighet kanske inte finns för samkönade par eller migranter. Förändringar på arbetsmarknaden, t.ex. spridningen av atypiska anställningsformer (t.ex. tillfälliganställningar och behovsarbete, bedrägligt egenföretagande, kpongaserat

arbete), har gett upphov till större bekymmer för föräldrars möjlighet till ledighet, särskilt i fall då den bygger på definitioner av traditionell standardanställning.

År 2016 var alla kvinnliga och manliga potentiella föräldrar i åldern 20–49 behöriga för föräldraledighet i Sverige. Till skillnad från i de flesta EU-länder är behörigheten för föräldraledighet inte begränsad av anställningsstatus, hur länge man varit anställd eller typen av anställning. Samkönade par är också behöriga för föräldraledighet i Sverige.

Informell barnomsorg och barnomsorgstjänster

Allt eftersom antalet familjer med dubbel inkomst och ensamförälderfamiljer ökar, framträder nya behov av barnomsorgstjänster. Tillgängliga och åtkomliga barnomsorgstjänster av hög kvalitet och till rimligt pris är nödvändiga för att föräldrar ska kunna stanna på eller komma in på arbetsmarknaden och för att minska könsklyftan inom sysselsättningen.

I Sverige är 51 procent av alla de informella omsorgsgivarna för barn kvinnor. Allmänt sett ger 52 procent av kvinnorna och 55 procent av männen omsorg åt eller fostrar sina barn eller barnbarn minst några gånger i veckan. Jämfört med genomsnittet i EU (56 procent av kvinnorna och 50 procent av männen) är det något färre kvinnor och fler män som ger omsorg åt eller fostrar sina barn eller barnbarn i Sverige. Könsskillnaderna är större inom åldersgruppen 50–64 (22 procent och 39 procent) och mellan kvinnor och

män som arbetar i den offentliga sektorn (67 procent och 75 procent).

Sverige har nått båda Barcelonamålen, att ha minst 33 procent av barnen under tre år och 90 procent av barnen mellan tre års ålder och skolåldern i barnomsorg. Totalt är 53 procent av barnen under tre års ålder i någon form av formell omsorgsarrangemang, och 37 procent av barnen i denna ålder är i formell barnomsorg minst 30 timmar i veckan. Formell barnomsorg tillhandahålls för 98 procent av barnen från tre års ålder till den lägsta obligatoriska skolåldern (78 procent är i formell barnomsorg minst 30 timmar i veckan), vilket är den näst högsta omfattningen i EU. Omkring 7 procent av hushållen rapporterar ej tillgodosedda behov av formella barnomsorgstjänster i Sverige. Ensamstående mödrar rapporterar oftare högre ej tillgodosedda behov av formella barnomsorgstjänster (13 procent), jämfört med par med barn (6 procent).

Informell omsorg för äldre och personer med funktionsnedsättning samt långtidsvård

Om personer med omsorgsansvar ska kunna hålla en hälsosam balans mellan sina omsorgsuppgifter och arbetslivet, så är det mycket viktigt med tillgängliga och åtkomliga vårdtjänster och vårdinfrastruktur till rimligt pris. Detta gäller särskilt för kvinnor, som oftare än män är engagerade i såväl formell som informell omsorg om äldre och/eller personer med funktionsnedsättning. Mot bakgrund av de framträdande demografiska tendenserna, t.ex. åldrande samhällen, lägre födelsetal och följaktligen minskad befolkning i arbetsför ålder, blir behovet av formella och informella långtidsvårdtjänster viktigare än någonsin.

De flesta informella vårdgivare för äldre och/eller personer med funktionsnedsättning i Sverige är kvinnor (51 procent). Andelen kvinnor och män som sysslar med informell omsorg om äldre och/eller personer med funktionsnedsättning flera dagar i veckan eller varje dag är 6 procent respektive 5 procent. Andelen kvinnor som är engagerade i informell

omsorg är 9 procentenheter lägre än EU-genomsnittet, medan männens engagemang är 5 procentenheter lägre. Omkring 8 procent av kvinnorna och 5 procent av männen i åldern 50–64 tar hand om äldre personer och/eller personer med funktionsnedsättning, att jämföras med 3 procent av kvinnorna och 4 procent av männen i åldersgruppen 20–49. Omkring 40 procent av kvinnliga vårdare av äldre och/eller personer med funktionsnedsättning förvärsarbetar, medan det är 66 procent av männen som kombinerar omsorg med yrkesuppgifter. Det är också färre kvinnliga än manliga informella omsorgsgivare som arbetar i EU. Men könsskillnaden är större i Sverige än i EU (26 procentenheter, jämfört med 14 procentenheter för EU). I åldersgruppen 50–64 är det 42 procent av de kvinnliga informella omsorgsgivarna som arbetar, att jämföra med 100 procent av männen. Omkring 12 procent av kvinnor och män i Sverige rapporterar ej tillgodosedda behov av professionell hemtjänst, vilket är den lägsta procentsiffran i EU.

Transport och infrastruktur

Tillgången till offentlig infrastruktur till rimligt pris och av god kvalitet, t.ex. vård- och utbildningsinrättningar, sjukvårdstjänster och transport, påverkar kvinnors och mäns möjligheter att balansera avlönat arbete med andra aktiviteter. Den ojämna fördelningen av omsorgsuppgifter och hushållsuppgifter mellan kvinnor och män påverkar hur de använder eller behöver vissa typer av transport och infrastruktur. Den tid som används till pendling är en bra indikation på om den befintliga kollektivtrafiken hjälper eller försvårar för kvinnor och män att hantera sina vardagsaktiviteter.

I Sverige tillbringar männen något mer tid med att pendla till och från jobbet än kvinnor (omkring 53 minuter per

dag för män och 47 minuter för kvinnor). Bland par med barn pendlar kvinnor tre minuter mer än män, men bland par utan barn reser männen 13 minuter mer än kvinnorna. Ensamstående kvinnor reser omkring 48 minuter per dag, jämfört med 53 minuter per dag för ensamstående män. Kvinnor som jobbar deltid reser 45 minuter från hemmet till jobbet och tillbaka, medan män pendlar 40 minuter, jämfört med 48 minuter för kvinnor och 56 minuter för män som jobbar heltid.

I allmänhet är det mer troligt att män reser direkt till och från jobbet, medan kvinnor reser mer med flera olika syften, för att passa in andra aktiviteter som lämning på skolor eller matinköp.

Flexibla arbetsformer

Flexibla arbetsformer, t.ex. möjligheter att växla mellan deltid- och heltidsarbete, flexibla arbetstider och distansarbete, ger vanligen anställda större möjligheter att kontrollera när, var och hur mycket de kan jobba. Om flexibla arbetsformer utformas noggrant och med tanke på kvinnors och mäns olika behov, kan de göra det lättare att balansera arbetsliv och privatliv. De kan hjälpa personer med omsorgsansvar att komma in på arbetsmarknaden som heltidsanställda.

Ungefär en tredjedel av kvinnorna (35 procent) och männen (34 procent) har ingen kontroll över hur deras arbetstid är upplagd. Tillgången till flexibla arbetsformer är högre i Sve-

rige än i EU, där 57 procent av kvinnorna och 54 procent av männen inte har någon möjlighet att ändra på sin arbetstid. Omkring en tredjedel av kvinnorna i den privata (33 procent) och den offentliga (36 procent) sektorn, och 34 procent av männen i båda sektorerna, har ingen kontroll över hur deras arbetstid är upplagd.

Även om det är fler kvinnor än män som jobbar deltid i Sverige, var det färre kvinnliga (24 procent) än manliga (40 procent) deltidsarbetande som övergick till heltid 2017. Könsskillnaden är större än i EU, där 14 procent av kvinnorna och 28 procent av männen gick från deltid- till heltidsarbete.

Livslångt lärande

Ständiga tekniska framsteg gör att arbetstagare hela tiden måste utveckla sin kompetens och hålla sig à jour med den nya utvecklingen och tekniken under sin karriär. Livslångt lärande är en katalysator för jämställdhet, då det ger kvinnor och män större valmöjligheter i sitt yrkesval och fler tillfällen att uppnå sin fulla potential. Otillräckliga ekonomiska resurser och tidsrelaterade hinder, som krockar med arbetsschema och/eller familjeansvaret, kan förhindra tillgången till livslångt lärande för både kvinnor och män. Livslångt lärande kan hjälpa kvinnor att komma tillbaka in på arbetsmarknaden efter karriäruppehåll p.g.a. omsorgsansvar.

Sverige har EU:s högsta siffra för deltagande i livslångt lärande (30 procent). Samtidigt har Sverige den största könsskillnaden bland medlemsstaterna (14 procentenheter). Kvinnor (i åldrarna 25–64) deltar mer sannolikt än män

i utbildning och yrkesutbildning, oavsett sysselsättningsstatus. Omkring 38 procent av de kvinnliga anställda deltar i utbildning och yrkesutbildning, jämfört med 23 procent av de manliga. Konflikter med arbetsschema är för män (35 procent) ett större hinder för att delta i livslångt lärande än det är för kvinnor (32 procent). Familjeansvar rapporteras som ett hinder för att syssla med utbildning och yrkesutbildning för 33 procent av kvinnorna respektive 24 procent av männen. Både arbetsschema och familjeansvar är mindre av ett hinder för att delta i livslångt lärande i Sverige än det är i EU överlag. I EU rapporterar 38 procent av kvinnorna och 43 procent av männen att deras arbetsschema är ett hinder, och 40 procent av kvinnorna och 24 procent av männen rapporterar att familjeansvar förhindrar deltagande i livslångt lärande.

Läs mer om jämställdhetsindexet på <http://eige.europa.eu/gender-equality-index>

Europeiska jämställdhetsinstitutet

Europeiska jämställdhetsinstitutet (EIGE) är EU:s kunskapscentrum för jämställdhet. Europeiska jämställdhetsinstitutet stöder beslutsfattare och alla berörda institutioner i deras arbete för jämställdhet mellan kvinnor och män i Europa genom att tillhandahålla särskild sakkunskap samt jämförbar och tillförlitlig data om jämställdheten i Europa.

© Europeiska jämställdhetsinstitutet, 2019

Kopiering tillåten med angivande av källan.

Europeiska jämställdhetsinstitutet
Gedimino pr. 16
LT-01103 Vilnius
LITAUEN

Kontaktuppgifter

<http://eige.europa.eu/>
[facebook.com/eige.europa.eu](https://www.facebook.com/eige.europa.eu)
twitter.com/eurogender
[youtube.com/user/eurogender](https://www.youtube.com/user/eurogender)
eige.sec@eige.europa.eu
+370 52157444

Europeiska unionens
publikationsbyrå